Enunciat 1

Exercici 1.1

• Un proces invoca la rutina printf.

El procés fa servir la rutina de biblioteca printf per fer la crida al sistema (trap) i escriure per pantalla.

 Un proces d'usuari intenta executar una instruccio privilegiada de llenguatge maguina.

En el mode usuari, el processador únicament podrà executar instruccions no privilegiades; si intenta executar-ne una de privilegiada, el processador produirà una excepció.

• Un proces invoca la crida al sistema unlink (la que permet esborrar un fitxer) per demanar l'esborrat d'un fitxer de la seva propietat.

Al ser un fitxer de la seva propietat el procés fa una crida al sistema i l'execució és realitzarà correctament.

• Un proces invoca la crida al sistema unlink (la que permet esborrar un fitxer) per demanar l'esborrat d'un fitxer sobre el que no te permís d'esborrat.

Al no tenir permís d'esborrat el sistema provocarà una excepció.

• El controlador de disc notifica que la darrera petició de lectura ja esta disponible.

Un dispositiu del maquinari vol informar d'un canvi d'estat. Per això fa servir una interrupció.

• Un proces intenta accedir a una posicio de memoria que es troba a l'area de swap.

L'accés a la memòria de l'area de swap es produeix quan la memòria física es troba plena. A priori es parteix d'un procés que fa una crida al sitema i aquest necessita accedir a l'àrea swap.

Exercici 1.2

• Un procés invoca la crida al sistema que permet llegir del disc però ara el disc esta ocupant atenent una altra petició.

Run -> Blocked. El procés ha d'esperar a que finalitzi l'altre petició.

• El planificador decideix que un procés ha de deixar de fer ús del processador.

Run -> Ready. L'execució del procés ha finalitzat.

El controlador de disc notifica que la darrera petició de lectura ja està disponible.
 Blocked -> Ready. El procés ja està preparat per fer servir el processador.

Un procés d'usuari intenta executar una instrucció privilegiada de llenguatge màquina.
 Run -> Ready.
 El procés finalitza degut a una excepció.

Exercici 1.3

En el mode privilegiat el procesador pot executar qualsevol instrucció de llenguatge màquina. Això fa que en aquest mode es pugui tenir control absolut. El fet de dispossar de varis modes d'execució dona al sistema operatiu la possibiltat de controlar l'execució de instruccions en lleguatge màquina.

Entre altres evitar problemes d'estabilitat degut al fet que qualsevol programa pugui tenir el control sobre la màquina.

Les instruccions privilegiades són executades pel processador a través del sistema operatiu. El usuari a priori no les pot utilitzar.

Enunciat 2

Exercici 2.1

- Quina informació aporten les columnes %MEM, VSZ i RSS?
 - %MEM → És el porcentatge de la memòria física emprada pel procés.
 - VSZ → És l'acrònim de 'Virtual Memory Size'. Indica la quantita de memòria assignada a un procés durant l'execució inicial. És simplement una quantitat de memòria que el procés té disponible per la seva execució.
 - RSS → És l'acrònim de 'Resident Set Size'. Indica la quantitat de memòria física (en kilobytes), no té en compta l'àrea swap, emprada pel procés de la quantitat de memòria RAM.
- Aproximadament, quante memòria física té la máquina?

Podem fer el càlcul apròximat fent servir el valor del camp RSS i aplicar una regla de 3. Per exemple, faré servir el PID 23325 on el valor de la columna RSS és 82500 i consumeix un 0.2% de la memòria física.

```
0.2 \rightarrow 82500
100 \rightarrow X
0.2x = 82500 * 100
```

0.2x = 8250000

x = 41250000 kb

El total aproximat es de 41250000 kilobyes (39.33GB).

Exercici 2.2

L'espai lògic d'un procés no pot ser més gran que la suma de les mides de la memòria física instal·lada i de la mida del dispositiu d'emmagatzematge (disc) de pàgines tretes de la memòria física.

Exercici 2.3

• Una variable local

Una variable local es situa a la pila.

• Una variable global

Una variable global es situa a la zona de dades estàtica.

Un paràmetre passat a una rutina

Una variable local es situa a la pila.

• El códi màquina d'una rutina

El codi màquina d'una rutina es situa a la zona de codi.

El resultat de demanar memòria dinàmica amb malloc.

La memòria reservada fent servir malloc és situa a la zona de dades dinàmics-heap.

Exercici 2.4

Exercici 2.4.1

Al fitxer executable cal guardar el contingut de la zona de codi i de les dades inicialitzades. Com són necessaries dues pàgines, això implica un màxim de24Kbytes (6 pàgies * 4Kbytes/pàgina). La fragmentació interna aquestes pàgines pot causar que la mida real sigui inferior a 24Kbytes. A més, cal sumar la mida de les capçaleres del fitxer executable.

Exercici 2.4.2

Les taules de pàgines són de 16 entrades perquè és el resultat de dividir la mida de l'espai lògic (2^16 bytes) entre la mida de la pàgina (4 Kbytes, és a dir, 2^12 bytes). El resultat és 2^4, és a dir, 16 pàgines.

Exercici 2.4.3

La resposta depèn del procés en execució perquè cada procés utilitza una taula de pàgines diferent. Com les pàgines són de 2^16 bytes, els 16 bits de menys pes (4 dígits hexadecimals) constitueixen el desplaçament dins de la pàgina. La resta de bits (els 4 bits alts, el primer dígit hexadecimal) constitueixen l'índex a la taula de pàgines. El resultat de les traduccions seria el següent:

Procés 1

	Valid	Present	Frame
0x0	1	0	
0x1	1	0	
0x2	1	1	0x2
0x3	1	0	
0x4	1	1	0x3
0x5	1	1	0x0
0x6			
0x7			
0x8			
0x9			
0xA			
0xB			
0xC			
0xE			
0xF	1	0	

0x0123 → Excepció: fallada de pàgina

0x2342 → Adreça invalida

Procés 2

	Valid	Present	Frame
0x0	1	1	0x5
0x1	1	0	
0x2			
0x3	1	0	
0x4	1	1	0x6
0x5	1	1	0x0
0x6			
0x7			
0x8			
0x9			
0xA			
0xB			
0xC			
0xE	1	1	0x1
0xF	1	0	

 $0x0123 \rightarrow 0x5123$

0x2342 → Excepció fallada de pàgina

Enunciat 3

Exercici 3.1

- 3.1.1 el canal de sortida estandard El canal de sortida estandard es un dispositui virtual
- 3.1.2 el teclat El tecla és un dispositiu físic.
- 3.1.3 una pipe
 Una pipe es un dispositiu lògic
- 3.1.4 el fitxer /bin/ls
 Un fitxer és un dispositiu lògic
- 3.1.5 el fittxer /dev/tty
 Un fitxer és un dispositiu lògic

Exercici 3.2

Existeixen molt tipus de dispositius diferents que ens permetren realitzar operaciones d'entrada i/o sortida amb els processos existents. Encara que es poden agrupar en base a diferentes característiques: físiques, d'accés o de control. La seva diversistat és molt gran. Per un mateix tipus podem tenir moltes particularitats. Per això, als programadors ens interessa poder aïllar el nostres programes dels diferentes dispositius que puguin emprar.

Existeixen molts exemples: impresores, discs externs, etc. En el meu cas, m'agradaria explicar que jo sempre he treballat amb un teclat on la distribució de tecles es troba en anglès però el mapa de caracters que faig servir és el espanyol (tradicional). En aquest cas i amb el de tots els teclats podem notar que existeis una independencia del dispositiu d'entrada.